

Chứng Nhân

3/12/2017 • Số 356

Chúa Nhật Thứ Nhất Mùa Vọng - Năm B

Bản Tin Hàng Tuần • Giáo Xứ Các Thánh Tử Đạo Việt Nam

12500 Patterson Avenue, Richmond, VA 23239 • Phone: 804-784-5450 • Fax: 804-784-9822

Chánh Xứ: Lm Nguyễn Nghiêu, OP • www.chungnhan.org • vietmartyrsrichmond@hotmail.com

Giờ Lễ • Ngày thường: 8:00 am • Cuối Tuần: Thứ Bảy: 8:00 pm, Chúa Nhật: 8:00 am, 10:30 am

LỊCH PHỤNG VỤ

Ca vịnh tuần I.

• **Thứ Hai**, ngày 04 tháng 12

Bài đọc 1: Is 2,1-5 (Is 4,2-6);

Tin mừng: Mt 8,5-11.

• **Thứ Ba**, ngày 05 tháng 12

Bài đọc 1: Is 11,1-10;

Tin mừng: Lc 10:21-24.

• **Thứ Tư**, ngày 06 tháng 12

Bài đọc 1: Is 25,6-10a;

Tin mừng: Mt 15:29-37.

Thứ Năm, ngày 07 tháng 12

• **Thánh Ambrôsiô**, Gmstst, Lễ nhớ.

Bài đọc 1: Is 26,1-6;

Tin mừng: Mt 7,21.24-27.

• **Thứ Sáu**, ngày 08 tháng 12

Lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội, Lễ trọng và buộc.

Bài đọc 1: St 3,9-15.20;

Bài đọc 2: Ep 1,3-6.11-12;

Tin mừng: Lc 1,26-38.

• **Thứ Bảy**, ngày 09 tháng 12

Bài đọc 1: Is 30,19-21.23-26;

Tin mừng: Mt 9,35-10,1.6-8.

• **Chúa Nhật 2 Mùa Vọng – Năm B**

Ngày 10 tháng 12, Ca vịnh tuần II.

Bài đọc 1: Is 40,1-5.9-11;

Bài đọc 2: 2Pr 3,8-14;

Tin mừng: Mc 1,1-8.

Thu nhập cuối tuần và Lễ TạƠn

Hiện kim \$4,882

Ngân phiếu \$965

Tổng cộng \$5,847

THÔNG BÁO

Chúc mừng anh chị em Dự Tông

Xin chúc mừng:

- Chị La Huệ Linh
- Anh Nguyễn Thành An
- Anh Huỳnh Thanh Ngân

Đã được nhận làm Dự Tông năm học 2017 – 2018. Nguyễn chúc các anh chị được nhiều ơn

thánh và can đảm bước theo Chúa Giêsu gia nhập Hội Thánh vào Đêm Vọng Phục Sinh năm nay.

Sinh hoạt Hội Mân Côi

Sau khi tổng kết các đơn ghi danh, Giáo xứ có trên 70 hội viên Hội Mân Côi. Danh sách hội viên hiện nay được niêm yết tại thông tin cuối Nhà Thờ. Nếu ai cần điều chỉnh tên Thánh, tên họ hoặc tên gọi. Xin liên hệ ngay với cha xứ, hạn chót là Chúa Nhật ngày 10 tháng 12. Sau đó sẽ có một buổi học hỏi về Thủ Bản cũng như ấn định ngày sinh hoạt trong năm vào tháng 5 và Tháng 10. Ngày và thời gian học hỏi sẽ được thông báo sau.

Lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội, Lễ Trọng và Lễ Buộc.

Thứ sáu, ngày 8 tháng 12 Lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội, bốn mạng của Giáo Hội Hoa Kỳ. Giáo xứ có hai Thánh lễ: 8:00 Sáng do Ca đoàn Ave Maria phụ trách và Thánh lễ 8:00 Tối do Ca đoàn Sêraphim phụ trách.

Cây Noel (Giáng Sinh)

Như truyền thống Mùa Vọng, mỗi năm Giáo xứ đều có Quý Cây Giáng Sinh. Năm nay Quý Cây Noel thực hiện với mục đích phụ giúp thêm cho quý thường dùng để trả các chi phí như: điện, bảo trì ... đang bị thiếu hụt. Quý Cây Giáng Sinh rất mong quý ông bà anh chị em quảng đại ủng hộ như một món quà dâng Chúa Hải Đồng. Để ủng hộ cho Quý Cây Giáng Sinh, quý vị sử dụng:

- Phong bì "những ngày lễ đặc biệt" đã in sẵn trong hộp phong bì,
- hoặc sử dụng phong bì đóng góp cuối tuần và ghi thêm "Quý Cây Giáng Sinh" trên phong bì,
- hoặc sử dụng phong bì Quý Cây Giáng Sinh (Mẫu hồng) tại các hộp trong Nhà Thờ và viết "số danh bộ cũng như tên ngoài phong bì.

Sau đó bỏ vào hai thùng trên cung thánh và cuối Nhà Thờ hoặc rổ đóng góp hằng tuần. Xin tri ân lòng hảo tâm của quý ông bà anh chị em đối với Nhà Chúa.

Tĩnh Tâm Và Giải Tội Mùa Vọng 2017

Chủ đề: "**Maranatha, Hãy Mở Tâm Hồn Cho Chúa Đền**"

Giảng thuyết: Cha Đa Minh Dương Hoàng Lộc, O.P.

- Tổng quản lý Dòng Đa Minh Việt Nam

- Quản lý Học Viện Công Giáo Việt Nam, trực thuộc Hội Đồng Giám Mục Việt Nam

- Giảng viên môn Phụng vụ - Bí tích và Giáo lý Hội Thánh Công Giáo tại Trung Tâm Mục Vụ Tổng Giáo Phận Sài Gòn và một số dòng tu.

Ngày Tĩnh Tâm

- Chiều thứ Sáu, người trưởng thành, lúc 8:00pm ngày 15/12/2017,

chủ đề: "**Tội lỗi và ân sủng**"

- Sáng thứ bảy, trường Vinh Sơn Liêm, lúc 9:00am ngày 16/12/2017,

chủ đề: "**Con trẻ sẽ được gọi là Emmanuel**"

- Chiều thứ Bảy, người trưởng thành, lúc 8:00pm, ngày 16/12/2017,

chủ đề: "**Dầu đầy bình, sáng lửa Đức Tin**"

Sau khi giảng tĩnh tâm, quý cha sẽ ngồi tòa giải tội. Xin anh chị em sắp xếp thời gian chuẩn bị tâm hồn đón mừng Chúa Giáng Sinh.

Bốn mạng Anh em Hiệp Sĩ Đoàn Anrê Dũng Lạc

Anh em Hiệp Sĩ Đoàn Anrê Dũng Lạc sẽ Tĩnh Tâm mừng kính Thánh bốn mạng vào lúc 7:00PM tại hội trường.

Chương Trình Lễ Giáng Sinh Năm 2017

1. Treo đèn và làm hang đá

Treo đèn: Ban Thường vụ, ban kỹ thuật và anh em Thiện nguyện.

Hang đá trong hội trường: Trường Vinh Sơn Liêm

Hang đá trong Nhà Thờ: Các Thiện nguyện viên

Hang đá cuối Nhà Thờ: Đoàn Liên Minh Thánh Tâm

2. Nghi thức làm phép hang đá

Hang đá Hội Trường: Vào lúc 9:30AM Chúa Nhật II Mùa Vọng, ngày 10 tháng 12

Hang đá cuối Nhà Thờ: Sau lễ 8:00AM Chúa Nhật IV Mùa Vọng, ngày 24 tháng 12

Hang đá trong Nhà Thờ: Cuối lễ 10:30AM Chúa Nhật IV Mùa Vọng, ngày 24 tháng 12

3. Thánh lễ Đêm, ngày 24 tháng 12

Lễ 1: Thánh lễ dành cho những người có con nhỏ, trông coi bệnh nhân hoặc cần giữ nhà vào lúc 6:00pm Phụ trách thánh ca: Ca đoàn Têrêsa

Lễ 2: Hoạt cảnh và Thánh ca mừng Chúa Giáng Sinh: 8:30PM

Thánh Lễ Mừng Kính Chúa Giáng Sinh: 9:00pm

Phụ trách thánh ca: Ca đoàn Sêraphim

Phụ trách trật tự và Parking hai Thánh Lễ Đêm:
Anh em Hiệp Sĩ Đoàn Anrê Dũng Lạc.

4. Thánh lễ Ban ngày – Lễ Giáng Sinh, Thứ Hai, ngày 25 tháng 12 (Lễ buộC)

Lễ 1: 8:00am. Phụ trách thánh ca: Ca đoàn Têrêsa

Lễ 2: 10:30am. Phụ trách thánh ca: Ca đoàn Sêraphim

Phụ trách trật tự và Parking hai Thánh Lễ: Anh em Hiệp Sĩ Đoàn Anrê Dũng Lạc.

Tim hiểu Mùa Vọng

Qua việc Con Thiên Chúa nhập thể, tất cả thời gian đều được hiến thánh. “Thời gian” của Chúa đã bước vào thời gian của con người. Khi bàn về thời gian của một năm, thường người ta sẽ nghĩ đến thời điểm bắt đầu và kết thúc của một năm. Nếu niên lịch thông thường bắt đầu từ tháng Giêng đến tháng Chạp thì năm phụng vụ lại theo một chu kỳ khác. Chu kỳ đó được sắp xếp theo mẫu nhiệm của ơn cứu độ trong đó mẫu nhiệm Vượt qua chính là tâm điểm của một năm từ đó Giáo hội hình thành các mùa khác nhau xoay quanh trục chính.

Hiên chế về Phụng vụ thánh của Công đồng Vaticanô II nói rằng: “Giáo hội còn phô diễn trọn mẫu nhiệm Chúa Kitô qua chu kỳ một năm, từ Nhập Thể, Giáng sinh đến Thăng Thiên, Hiện Xuông, sự mong đợi niềm hy vọng hồng phúc và ngày Chúa lại đến”. [1] Sách Giáo lý Hội thánh Công giáo cũng lấy lại tư tưởng này: “Năm Phụng Vụ khai triển mẫu nhiệm Vượt qua dưới nhiều khía cạnh, đặc biệt là chu kỳ các lễ xoay quanh mẫu nhiệm Nhập thể (*Truyền tin, Giáng sinh, Hiện linh*) gọi lại những biên cố khởi đầu ơn cứu độ và cho chúng ta hưởng nhờ hoa trái đầu mùa của mẫu nhiệm Phục sinh”. [2]

Năm phụng vụ được bắt đầu bằng mùa Vọng và kết thúc vào Chúa nhật XXXIV mùa Thường niên. Vậy, mùa Vọng đã được hình thành như thế nào trong lịch sử phụng vụ, nó mang ý nghĩa gì và được cử hành thế nào? Bài viết này sẽ làm sáng tỏ những ý hướng trên.

A. Nguồn gốc lịch sử và ý nghĩa mùa Vọng

1. Nguồn gốc lịch sử

Danh từ mùa Vọng bắt nguồn từ tiếng Latinh “Adventus”, có nghĩa là đến. Ngôn ngữ này bắt nguồn từ ngoại giáo. Đối với họ, hàng năm các vị thần có thói quen đến thăm tin đồ của mình, sau đó các vị thần sẽ ở đó với họ suốt những ngày lễ. Tại Rôma người ta cũng có thấy chữ này xuất hiện trên các huy hiệu để chỉ việc đăng quang hay lên ngôi của một triều đại hoàng đế, hoặc để ghi dấu những bước khởi đầu công việc của

một nhân vật quan trọng nào đó trong hệ thống hành chính Rôma.

Trong văn chương Kitô giáo, từ Adventus xuất hiện trong bản Kinh thánh phổ thông (*Vulgata*). Từ này dùng để chỉ việc giáng lâm của Chúa Kitô. Người đến để khai mạc thời đại cứu chuộc và Người sẽ trở lại trong vinh quang để hoàn tất công cuộc cứu chuộc. Trong cái nhìn đó, người tin hữu phải chuẩn bị tâm hồn không phải chỉ để đón Chúa Giáng sinh nhưng còn là đón nhận cuộc tái lâm vinh quang của Chúa vào ngày sau hết. Thomas J. Talley trong quyển “Những nguồn gốc của Năm Phụng vụ” (*The Origins of the Liturgical Year – Pueblo Publishing Company*), thấy sự bắt đầu của mùa Vọng trong Điều luật thứ tư của Công nghị Saragosa (*the Fourth Canon of the council of Saragosa*) vào năm 380. Vào năm 567, Công nghị Tours (*the Synod of Tours*) đã thiết lập một tháng Mười Hai ăn chay. Và năm 581, hội nghị Macon ra lệnh một mùa Vọng Chay cho dân chúng từ lễ mừng thánh Martin Giám mục (11/11) tới Lễ Giáng sinh. Điều này dẫn đến cái tên mùa Chay thánh Martin.

Vào thế kỷ VII và VIII, những tập kinh giảng đã quy định sáu Chúa nhật trong mùa Vọng. Giáo hội địa phương tại xứ Gaule và tại Tây Ban Nha cuối thế kỷ IV và suốt thế kỷ V các tín hữu có nhiều sáng kiến để chuẩn bị cho mùa Giáng sinh. Chẳng hạn như hãm mình cầu nguyện. [3]

Ở Đông phương, Công đồng Êphêso (*năm 430*) đã tôn vinh thiên mẫu tính của Đức Maria và việc cử hành ngày sinh hạ làm người của Con Thiên Chúa. Trong bối cảnh này, các tuần lễ trước hai ngày lễ Noel và Hiện linh tạo nên một thời gian suy tư chuẩn bị cho Đấng Cứu Thế đến và ơn cứu rỗi được thực hiện bằng việc thần thánh hoá bản tính nhân loại. Hai ngày lễ không đủ để chiêm ngưỡng mẫu nhiệm khôn dò này, phụng vụ Đông phương tăng thêm bốn hoặc năm tuần để ngợi ca các biên cố chuẩn bị cho Đấng Cứu Thế hạ sinh, các nhân vật đóng vai trò quyết định trong sự chuẩn bị này – trước hết là Gioan Tẩy Giả, Đức Trinh Nữ Maria và các thánh của Cựu ước mà một bài thánh ca Byzantin mời gọi “nhảy múa để ca ngợi ngày Giáng sinh của Đấng Cứu Thế” – rất cuộc thì thế giới cũng đã được biến đổi vì có Thiên Chúa làm người cư ngụ trong đó.

Tại Rôma, mãi đến thế kỷ VI mùa Vọng mới hình thành. Mùa phụng vụ này sáp nhập tuần Bốn Mùa của mùa Đông (*bên cạnh chu kỳ hằng năm, Phụng vụ Rôma có một tuần theo chu kỳ các mùa xuân, hạ, thu đông gọi là Quatre-Temps*), nguyên thủy của tuần lễ này không liên hệ gì với ngày lễ Noel; đáng khác, thời gian sáu tuần này (*sau giảm xuống còn bốn tuần*) khi thì được gọi là De adventu Domini, khi thì gọi là Ante Natale Domini. Trong các sách phụng vụ thế kỷ VII, các

thánh lễ mùa Vọng nằm ở phần phụ lục, xếp sau các thánh lễ kính nhớ các vị thánh, và vào thế kỷ VIII – IX, mùa Vọng nằm ở đầu năm phụng vụ. Sự ngần ngại về tên gọi cũng như về vị trí của các thánh lễ mùa Vọng này nói lên sự lúng túng về ý nghĩa của thời gian này: là cử hành cuộc Quang Lâm vinh hiển của Đức Kitô theo chu kỳ phụng vụ hằng năm hay là sự chuẩn bị cho lễ Giáng sinh? Chắc chắn rằng sự mơ hồ này là cố ý vì nó mời gọi nhìn thấy trong thời gian này vừa là sự cử hành phụng vụ hằng năm ngày hạ sinh lịch sử của Đức Giêsu vừa là ngày Quang Lâm sẽ đến. Thế rồi tinh thần suy lý – hay đúng hơn là tinh thần Rôma thái quá - đã có khuynh hướng giảm thiểu ý nghĩa phụng vụ thành việc tưởng nhớ đến ngày Giáng sinh tại Bêlem, làm cho bốn tuần mùa Vọng đơn giản chỉ là chuẩn bị cho ngày lễ này. Như thế, mùa Vọng trở thành mùa chờ đợi lễ Noel. Phát minh và phổ biến hang đá vào thế kỷ XIII đã đáp ứng được cảm tính để dài này cũng như thu hẹp ý nghĩa của mùa Vọng. [4]

2. Thời gian mùa Vọng

Hiện nay mùa Vọng chỉ gồm có 4 Chúa nhật. Nhưng trong quá khứ, đã có lúc mùa Vọng kéo dài 6 Chúa nhật, và cũng có lúc chỉ có 3 Chúa nhật. Tại sao như vậy? Có thể mùa Vọng bắt nguồn từ tuần bốn mùa. Đây là một định chế lâu đời nhất của phụng vụ Rôma. Tuy nhiên tài liệu Rôma cổ xưa nhất chỉ nói đến ba mùa. Mỗi năm ba lần, người ta cấm phòng vào các tháng 6, tháng 9 và tháng 12. Mỗi lần dành một tuần lễ để cầu nguyện và ăn chay. Trong tuần này, các ngày thứ tư, thứ sáu và thứ bảy là những ngày chay. Chiều thứ bảy có buổi canh thức với 12 bài đọc, các bài hát và lời nguyện thích hợp giống như buổi canh thức vọng Phục sinh. Buổi canh thức này kéo dài trong đêm và thường thay cho thánh lễ Chúa nhật. Như thế, các tuần Bốn mùa cách nhau ba tháng: vào mùa hè, mùa thu và đông. Mục đích của tuần Bốn mùa là hồi tâm, thanh lặng và đổi mới tâm linh. Ban đầu, Giáo hội Rôma chỉ có tuần bốn mùa cho mùa hè, thu, đông. Từ thế kỷ V, Giáo hội mới lập thêm tuần bốn mùa cho mùa xuân vào đầu mùa chay. Người ta không lập một bản văn mới cho buổi canh thức tối thứ bảy bốn mùa của mùa xuân. Người ta sử dụng bản văn tối thứ bảy bốn mùa của mùa đông. Bản văn mới được soạn thảo theo hướng mở đầu cho việc chuẩn bị Giáng sinh. Như vậy, từ thế kỷ V, tuần bốn mùa của mùa đông bắt đầu mang ý nghĩa mùa Vọng. Các bài Tin mừng đều liên quan đến Giáng sinh: Truyền tin, Đức Mẹ đi thăm viếng bà Isave, sinh nhật Gioan Tẩy Giả... Các bài Cựu ước đều rút từ sấm ngôn của Isaia loan báo về Đấng Cứu Thế.

Ở Rôma, hình thức mùa Vọng này được kéo dài

một thế kỷ. Sau này, Đức Giáo hoàng Grêgôriô Cả mới lập mùa Vọng có bốn Chúa nhật giống như hiện nay (*chỉ trong các sách phụng vụ vào thế kỷ XII-XIII, bốn tuần mùa Vọng mới được xác định rõ ràng*).

II. Ý nghĩa của mùa Vọng

Từ Latinh Adventus cũng có thể nói lên ý nghĩa của mùa Vọng. Thứ nhất, mùa Vọng nhớ lại thời gian dân Do Thái mong đợi Đấng Mêsia (*Chúa Kitô*) đến để “giải phóng” dân Israel khỏi ách tội lỗi. Người “đã đến” lần thứ nhất cách đây hơn 2 ngàn năm. Người đã giải phóng họ khỏi ách tội lỗi bằng giáo lý và cái chết của Người. Thứ hai, mùa Vọng còn có ý nghĩa chuẩn bị đón Chúa Kitô “sẽ đến” lần thứ hai vào ngày tận thế. Không ai biết được ngày giờ nào. Chính vì hai ý nghĩa này mà mùa Vọng được chia thành hai giai đoạn:

- Giai đoạn I: Từ Chúa nhật I mùa Vọng đến ngày 16 tháng 12. Mục đích của khoảng thời gian này là hướng tâm hồn các tín hữu về cuộc tái lâm lần thứ hai của Đức Kitô, tức ngày cánh chung.

- Giai đoạn II: Từ ngày 17 đến ngày 24 tháng 12. Mục đích của thời gian này nhằm chuẩn bị trực tiếp mừng biến cố Chúa đã đến lần thứ nhất trong lịch sử, tức lễ Chúa Giáng sinh.

* Nội dung của các bài đọc Kinh thánh và lời nguyện trong phụng vụ mùa Vọng xoay quanh các chủ đề quan trọng:

- Nói lên niềm mong đợi, khao khát Đấng Cứu Thế của Dân Chúa xưa.
- Nói lên thái độ tinh thức chờ mong Chúa đến để thỏa lòng khao khát của Dân Thiên Chúa.
- Nói lên niềm vui hân hoan vì ơn cứu độ đã được thực hiện nơi Đức Kitô, Đấng Cứu Thế.

Ngoài ra, ngày nay, mùa Vọng để dọn lòng mừng kỉ niệm lễ Chúa Giáng sinh vào ngày 25 tháng 12. Mỗi người cần “tinh thức, sẵn sàng” đón Chúa đến vào ngày tận thế đời mình (*giờ chết*) để Chúa đưa mình về Nước Chúa muôn đời.

III. Cử hành phụng vụ mùa Vọng

Mùa Vọng của phụng vụ Galicane đã ảnh hưởng đến mùa Vọng của phụng vụ Rôma. Trong nền phụng vụ này, mùa Vọng chỉ có ba tuần và thường có tục ăn chay. Trước thế kỷ X, theo các sách phụng vụ thì mùa Vọng Rôma không mang tính sám hối mà là thời gian chờ đợi và vui tươi. Từ thế kỷ X, do ảnh hưởng của mùa Vọng Galicane, mùa Vọng Rôma bắt đầu mang sắc thái sám hối. Phụng vụ dùng lễ phục tím như trong mùa Chay.[5] Lễ Chúa nhật bỏ kính Vinh Danh. Như thế phụng vụ Galicane làm cho phụng vụ Rôma trở nên khắc khổ hơn. Tuy nhiên, mùa Vọng đã không bao giờ trở thành

thời kỳ ăn chay.

Trong cử hành phụng vụ mùa Vọng, vòng hoa mùa Vọng là một trong những truyền thống phổ biến nhất. Nguồn gốc của nó ở vào thời kỳ tiền Kitô giáo Đức và bán đảo Thụy - Đan, nơi mà dân chúng tập trung để tưởng niệm sự trở lại của mặt trời sau điểm chí mùa đông. Vòng hoa hình tròn này được làm bằng những cây có lá xanh quanh năm với bốn cây nền trái đều tiêu biểu chu kỳ của một năm và cuộc sống kéo dài suốt mùa đông. Vì những ngày này dài hơn, người ta đã thắp sáng những ngọn nến để tạ ơn “thần mặt trời” cho sự sáng. Ánh sáng của những ngọn nến mùa Vọng tượng trưng sự hứa hẹn nhập thể của Chúa Giêsu - Đấng là ánh sáng của thế gian.

1. Cử hành Thánh thể

Trong cử hành Thánh thể các bài đọc Kinh thánh và lời nguyện xoay quanh các chủ đề quan trọng như:

- Niềm mong đợi, khao khát Đấng Cứu Thế của dân Chúa xưa. Qua các bài đọc Cựu ước, Giáo hội khơi lại tâm tình của lời hứa ban Đấng Cứu Thế và việc dân Chúa chuẩn bị đón ơn Cứu độ.

- Thái độ tinh thức chờ mong Chúa đến với niềm khao khát của dân Chúa xưa. Trong giai đoạn I của mùa Vọng, các bài Cựu ước nhắc đến lời hứa ban ơn Cứu độ và triều đại Đấng Mesia, thì các bài thánh thư lại nhấn mạnh chiều kích trông đợi cuộc tái lâm lần thứ hai của Chúa Kitô. Khi sắp xếp như thế các bài đọc bổ túc lẫn cho nhau, bởi vì nếu các bài Cựu ước nói lên tâm tình của kẻ mong đợi Chúa đến thế nào, thì các Kitô hữu cũng chuẩn bị tâm hồn xứng đáng để đón nhận cuộc quang lâm của Đức Kitô vào ngày tận thế như vậy. Trong tâm tình đó, tư thế của người tín hữu phải luôn tinh thức đón chờ Chúa đến trong đời sống cá nhân (*giờ lia cõi thế*) và trong ngày chung cuộc của nhân loại (*ngày tận thế*).

- Chủ đề thứ ba của mùa Vọng còn nói lên niềm vui hân hoan vì ơn cứu độ đã được thực hiện nơi Chúa Giêsu cứu thế. Các bản văn phụng vụ của giai đoạn II nhắc đến vai trò của các nhân vật trung gian chuẩn bị cho Chúa Cứu Thế đến như Gioan Tẩy Giả, gia đình Dacaria, Thánh Giuse... trong đó Mẹ Maria giữ vị trí nổi bật và quan trọng. Mẹ là hình ảnh Giáo hội cứu mang Chúa Cứu Thế cho nhân loại, là người cộng tác tích cực trong chương trình cứu độ của Thiên Chúa, qua Mẹ, thế gian đón nhận hồng ân của Thiên Chúa và cùng với Mẹ chiêm ngưỡng và tôn thờ Đấng Mẹ sinh ra.

2. Giờ kinh phụng vụ

Trong giờ kinh phụng vụ, sách ngôn sứ Isaia chiếm vị trí ưu tiên, đặc biệt các đoạn ngôn sứ loan báo về Đấng Mêsia và triều đại của Người.

Đối với bài đọc Giáo phụ, các tác phẩm của Giáo phụ Hy Lạp có chỗ đứng đáng kể, nhất là những bản văn nói lên tính mới mẻ của ơn cứu độ nơi Đức Kitô so với thời đại Cựu ước. Cùng chia sẻ cách nhìn với các Giáo phụ Hy Lạp, bằng cách so sánh Mẹ Maria với Eva, các tác phẩm của Giáo phụ Latinh cũng làm nổi bật thực tại đã đến của Tân ước so với hình ảnh báo trước của Cựu ước. Riêng các điệp ca trong giờ kinh hiện nay, người ta trích phần lớn các ý tưởng quan trọng trong các thánh thi hay áng văn giá trị của những thế kỷ đầu. Người ta cũng bắt gặp trong giờ kinh phụng vụ của mùa Vọng nhiều danh xưng ám chỉ tư cách Thiên Sai của Đấng Mêsia, Người là niềm hy vọng của nhân loại và nơi Người, Giáo hội tìm được sự sống mới.

3. Quy luật cử hành

a. Chúa nhật mùa Vọng

Chúa nhật mùa Vọng cùng với Chúa nhật mùa Chay và mùa Phục sinh chiếm vị trí ưu tiên trong mọi lễ kính Chúa và mọi lễ trọng, chung cũng như riêng. Vì vậy, khi các lễ trọng chung hay riêng trùng vào Chúa nhật mùa Vọng, phải dời sang ngày khác, chẳng hạn lễ Mẹ Vô nhiễm 8/12 là lễ trọng trùng Chúa nhật II mùa Vọng, thì năm đó phải dời lễ Mẹ vô nhiễm sang ngày thứ hai 9/12, còn ngày Chúa nhật 8/12 phải dâng thánh lễ và đọc giờ kinh theo Chúa nhật II mùa Vọng.[6] Khi các lễ kính hoặc lễ nhớ buộc hay tự do, trùng vào Chúa nhật mùa Vọng thì năm đó kể như không có lễ đó và không kính hoặc nhớ vị thánh ấy.[7]

Không được phép cử hành thánh lễ có nghi thức riêng, lễ ngoại lịch hay nhu cầu, kể cả lễ an táng vào Chúa nhật mùa Vọng; trong trường hợp phải cử hành nghi thức bí tích hay á bí tích vào thánh lễ Chúa nhật thì buộc phải dùng bản văn phụng vụ và các bài đọc Kinh thánh về Chúa nhật mùa Vọng đó, rồi cử hành nghi thức như thường lệ.

Ví dụ: khi cử hành an táng vào Chúa nhật III mùa Vọng, thì phải đọc các lời nguyện và bài đọc theo Chúa nhật III mùa Vọng, rồi sau thánh lễ sẽ cử hành nghi thức tiễn biệt cho người quá cố; hoặc nếu cử hành hôn phối vào Chúa nhật mùa Vọng, cũng buộc phải đọc mọi bản văn phụng vụ về Chúa nhật mùa Vọng, rồi sau bài giảng cử hành bí tích hôn phối cho đôi tân hôn, đồng thời đọc lời chúc hôn cho họ sau kinh Lạy Cha.[8]

b. Ngày trong tuần thuộc mùa Vọng

Ngày trong tuần thuộc mùa vọng chia làm hai loại: loại 1 ưu tiên hơn gồm các ngày từ 17/12 đến 24/12, loại 2 gồm các ngày từ thứ hai sau Chúa nhật 1 mùa Vọng đến ngày 16/12.

Loại 1: tức vào những ngày từ 17/12 đến 24/12, được phép cử hành các thánh lễ có nghi thức riêng, ví dụ phong chức, khăn dòng, hôn phối, thêm sức, an táng..., nghĩa là khi gặp các ngày này người ta được phép bỏ bản văn phụng vụ

Chúa Nhật 2 Mùa Vọng - Năm B

(Mk 1: 1-8)

Thông điệp chính của Chủ Nhật I Mùa Vọng là nhìn lại cuộc đời mỗi người để nhận ra sự cần thiết của Thiên Chúa trong cuộc đời. Thông điệp chính của Chủ Nhật này, tuần II Mùa Vọng: Phải chuẩn bị tâm hồn để đón nhận Chúa.

1. Gioan Tẩy Giả dọn đường cho Đức Kitô:

Bắt đầu từ hôm nay, Tin Mừng của Marco sẽ được dùng trong suốt Năm Phụng Vụ B. Thánh Marco mở đầu Tin Mừng của ngài bằng câu: “Khởi đầu Tin Mừng Đức Giêsu Kitô, Con Thiên Chúa.”

a. Tin Mừng và người loan báo Tin Mừng: Tin Mừng là chính Đức Kitô, Người Con của Thiên Chúa. Người loan báo Tin Mừng có thể là chính Đức Kitô, khi Người mặc khải về Thiên Chúa Cha; hay các tiên tri, như Tiên Tri Isaiah trong Bài đọc I, các môn đệ của Chúa Giêsu; và ngay cả mọi tín hữu khi chúng ta rao giảng Tin Mừng.

b. Sứ giả đi trước để dọn đường: Thánh Gioan Tẩy Giả là sứ giả đi trước để dọn đường cho Đức Kitô. Chúng ta biết sau Thời Lưu Đày (538 BC) cho đến thời Đấng Cứu Thế, cả hơn 500 năm, không có một tiên tri nào trong Israel cho đến thời của Gioan Tẩy Giả, ông được coi là tiên tri cuối cùng của Cựu Ước, và là tiên tri giao thời giữa Cựu và Tân Ước. Sự xuất hiện của Gioan Tẩy Giả là ứng nghiệm lời của các tiên tri đã nói về ông:

- Ứng nghiệm lời tiên tri Malachi: “Này Ta sai sứ giả của Ta đi trước mặt Con, người sẽ dọn đường cho Con” (Mal 3:1). Đúng theo lời đó, ông Gioan Tẩy Giả đã xuất hiện trong hoang địa, ông đi trước để dọn đường cho Đức Kitô.

- Ứng nghiệm lời tiên tri Isaiah trong Bài đọc I hôm nay: “Có tiếng hô trong sa mạc.” Tiếng hô trong sa mạc là chính Gioan Tẩy Giả. Ông Gioan sống trong sa mạc, mặc áo lông lạc đà, thắt lưng bằng dây da, ăn châu chấu và mật ong rừng. Cuộc sống đơn giản của Gioan Tẩy Giả giúp chúng ta suy nghĩ về lối sống của người môn đệ Chúa: chúng ta có cần lệ

thuộc quá nhiều vào vật chất như cuộc sống của mỗi người chúng ta hiện nay không?

c. Sứ điệp của sứ giả dọn đường: “Hãy dọn sẵn con đường của Đức Chúa, sửa lối cho thẳng để Người đi.” Sứ điệp này cũng đã được Isaiah đề cập chi tiết trong Bài đọc I.

d. Phép Rửa để tha tội: Theo truyền thống Do-Thái, Phép Rửa này chỉ dành cho những người muốn trở lại đạo Do-Thái: người tân tòng phải chịu cắt bì – dâng của lễ đền tội – và chịu thanh tẩy bằng nước. Điểm đặc biệt trong trình thuật hôm nay, Gioan bắt ngay cả những người Do-Thái gốc cũng phải lãnh nhận Phép Rửa này: “Mọi người từ khắp miền Judah và thành Jerusalem kéo đến với ông.” Sờ dĩ Gioan Tẩy Giả bắt họ cũng phải qua tiến trình này vì có những người Do-Thái chỉ có đạo trên danh nghĩa mà không thực sự biết kính sợ Thiên Chúa. Cũng như có những người Công Giáo mà không bao giờ thực hành đạo của mình.

e. Phải thú tội trước khi làm phép rửa: “Họ thú tội, và ông làm phép rửa cho họ trong sông Jordan.” Một cuộc hoá cải đòi hỏi nhân phải nhận ra tình trạng tội lỗi của mình, sự tốt lành của Thiên Chúa, và thành tâm thú nhận tội lỗi trước khi xứng đáng được hưởng ơn tha thứ. Tất cả những gì được mô tả trong trình thuật hôm nay, là căn bản cho thần học về 2 Bí-tích: Rửa Tội và Giao Hòa (*hay Giải Tội*).

2. Gioan Tẩy Giả nói về Đấng Cứu Thế: một cách vắn tắt như sau:

a. Người trở vượt hơn tôi: Ông rao giảng rằng: “Có Đấng quyền thế hơn tôi đang đến sau tôi, tôi không đáng cúi xuống cởi quai dép cho Người.” Một câu rao giảng cũng là một lời tuyên xưng cho mọi người biết: ông biết uy quyền cao cả của Chúa Giêsu, và đồng thời cũng biết sự hèn hạ thấp kém của mình. Ông không muốn ai lẫn lộn ông với Chúa Giêsu.

b. Phép Rửa để tha tội và Phép Rửa ban ơn thánh: “Tôi làm phép rửa cho anh em trong nước, còn Người, Người sẽ làm phép rửa cho anh em trong Thánh Thần.” Phép Rửa của Chúa Giêsu không chỉ tha thứ mọi tội lỗi, nhưng còn ban các ơn của Chúa Thánh Thần.

của ngày thường trong mùa Vọng mà đọc bản văn phụng vụ của lễ có nghi thức riêng (RM 372). Cũng được phép cử hành thánh lễ theo nhu cầu và lệnh của bản quyền địa phương trong những ngày này, ví dụ: cầu cho hiệp nhất, cho công cuộc truyền giáo, cho các bệnh nhân, cho giới trẻ... ngoài ra cũng được phép cử hành thánh lễ cầu hồn khi được tin một người qua đời (*lễ phát tang*) hoặc trong ngày giỗ đầu tiên của một người quá cố, trong những ngày mùa Vọng này (RM 381).

Loại 2: tức vào những ngày thường từ thứ 2 sau Chúa nhật 1 mùa Vọng đến ngày 16/12, được phép cử hành các thánh lễ nêu trong loại 1, cộng thêm các lễ nhớ hay nhu cầu và ngoại lịch theo vị xét đoán của vị phụ trách thánh đường hay của chính linh mục chủ tế. Ví dụ: thứ Tư sau Chúa nhật I mùa Vọng năm 2001, trùng lễ thánh Nicola ngày 6/12/2001, theo luật phụng vụ không được phép cử hành lễ thánh Nicola vào ngày này, nhưng vì lý do mục vụ vị chủ tế được phép cử hành lễ thánh Nicola và bỏ thánh lễ ngày thứ Tư sau Chúa nhật I mùa Vọng. Hoặc khi chủ tế thấy cần dâng lễ tạ ơn trong những ngày này, ngài có thể bỏ bản văn phụng vụ của ngày thường mà dùng bản văn của lễ tạ ơn (RM 376). Vẫn được phép cử hành lễ phát tang, hay giỗ đầu của một người, nhưng không được phép cử hành thánh lễ cầu hồn hàng ngày. Ví dụ: giỗ 100 ngày, hai năm, ba năm...

(Lớp Thần IV, Học viện Đa Minh, niên học 2012 – 2013 biên soạn)

[1] Công đồng Vaticanô II, SC, số 102.

[2] GLCG, số 1171.

[3] Nguyễn Thê Thủ, Năm Phụng Vụ, (ĐCV Thánh Giuse – Tp. HCM, 2001), tr. 112.

[4] <http://gpquinhon.org/qn/news/hoc-hoi/Y-ng-hia-cac-bai-doc-Chua-Nhat-Mua-Vong-276/#.US3BEgeI7N4>.

[5] Cách riêng Chúa nhật III sử dụng lễ phục màu hồng. Chúa nhật III mùa Vọng được biết đến như Chúa nhật mừng vui bởi vì trong tiếng Latinh, những lời đầu tiên của phần mở đáp ca là “Gaudete in Domino Semper” (Luôn mừng vui trong Chúa).

[6] Sách lễ Rôma, ‘Những quy luật tổng quát về năm phụng vụ và niên lịch’, số 5.

[7] Ibid., số 13.

[8] Sách lễ Rôma, 1992, tr. 845.

Áp Dụng Trong Cuộc Sống:

- Chúng ta phải biết chuẩn bị tâm hồn để đón Chúa. Cách chuẩn bị thích hợp nhất là xét mình để nhận ra các tội của mình đã xúc phạm đến Chúa và tha nhân; sau đó phải thú nhận tội lỗi để xứng đáng lãnh nhận ơn tha thứ.

- Chúng ta phải biết kiên nhẫn đợi chờ Ngày Chúa đến. Trong khi chờ đợi Ngày đó, chúng ta phải biết sống đạo, thực hành công chính, và giữ cho con người luôn tinh tuyền thánh thiện.

Second Sunday of Advent - Year B

(Mk 1: 1-8)

Reflection

Advent is the liturgical season where the words of John the Baptist come alive. His voice cries out in the desert: "Prepare the way of the Lord, / make straight his paths" (Mark 1:3bc). Too often we hear this and start daydreaming about how prepared we are for Christmas. We translate this to mean, "How many presents do we have left to buy?" Obviously, John the Baptist is not talking about buying Christmas presents. The second part of the statement helps us understand John's Advent challenge: "Make straight his paths" (v. 3c). John the Baptist is preaching about repentance. Boil down this famous Advent quote and you get one word—repent. To repent means to change. In today's reading, John the Baptist focuses on repentance for the forgiveness of sins. But how does one really repent? The Catholic Church practices the following four steps in the process of repentance for the forgiveness of sins: 1) Contrition: Be sorry for your sins; 2) Confession: Name your sin; 3) Penance: Commit to acting differently; and 4) Absolution: Recognize that you are forgiven. All four of those steps can be very difficult to do honestly and sincerely. The first step of actually feeling sorry for sins is very difficult. It is very hard to get to a place where we feel deep inside the sorrow for hurting others. The second step isn't any easier. It can be very hard to admit our sins, to say out loud: "I did this. I sinned. I knew it was wrong, but I did it anyway." So often we make excuses like, "Everyone else does this," or "Nobody really thinks this is wrong." The third step is also very hard. This is where we commit to try to overcome this sin in our lives. It takes

tremendous courage to honestly admit that we sin. To be sorry for our sins. To commit to act differently. But this is repentance. This is preparing the way of the Lord, and making straight his paths.

Action

Perhaps you recognized that the four steps above come directly from the Sacrament of Reconciliation. Advent is the perfect time to go to confession. When we take the time to seriously reflect on our sins, to name them, to feel sorrow, and to commit to changing our actions, then something miraculous happens. We experience one of Christ's greatest blessings, the grace of forgiveness. The great burden of sin is lifted from us. Find out what times your parish offers confession and try to go this Advent.

Ý LỄ

Thánh Lễ 8:00 Tối

- Giuse Võ Thành Khiết Lễ giỗ (Võ Thành Tài)
- LH Vinh Sơn Lễ giỗ (GD Nguyễn Duy Vượng)
- LH Gioan Baotixita, Các linh hồn và xin đi đường bình an
- LH tổ tiên, các linh hồn mồ côi và xin đi đường bình an
- LH Maria Mới qua đời tại Việt Nam (Quý Sơ)
- Các linh hồn (Một người xin)
- Các Đấng linh hồn và xin tạ ơn (Một người xin)
- LH Giuse, Gioankim và các linh hồn hai bên nội ngoại (Một người xin)

Thánh Lễ 8:00 Sáng

- LH Giuse (Bà Châu)
- LH Vinh Sơn Lễ giỗ (GD Nguyễn Duy Vượng)
- LH Maria Nguyễn Thị Rắn và Maria Xuyên Lễ giỗ (ÔB Vũ Thành)
- LH Anna Phạm Thị Vinh (Anh Thư)
- LH Anna Phạm Thị Vinh (Jamie)
- Xin đi đường bình an (Bùi Duy)
- LH các hội viên Fatima đã qua đời (Hội Fatima)
- LH Matthêu Nguyễn Hoàng Chương (Nguyễn Trị)
- LH Isave và Gioan Baotixita (GD Dũng và Thanh Hải)
- Các Đấng linh hồn và cho gia đình (Luân)
- Các Đấng linh hồn (Hội và Lành)

- LH Nữ tu Maria Đỗ Thị Tùng mới qua đời tại Việt Nam (ÔB Vũ Thành)
- Các linh hồn Maria (Cao Đĩnh)
- Các linh hồn Đa Minh (Cao Đĩnh)

Thánh Lễ 10:30 Sáng

- LH Vinh Sơn Lễ giỗ (GD Nguyễn Duy Vượng)
- Các linh hồn (ÔB Vũ Thành)
- LH Phêrô Trần Minh Cảnh Lễ giỗ (GD Ngọc Mai và Angelmai)
- LH Anna Phạm Thị Vinh và Các Đấng linh hồn (Ô Chấn)
- LH các hội viên Fatima đã qua đời (Hội Fatima)
- LH Hieronimo Lễ giỗ (Bùi Sơn)
- Các linh hồn (Gia đình)
- Các Đấng linh hồn (Một gia đình)
- LH Matthêu và Linh hồn ông bà nội ngoại (Nguyễn Trị)
- LH Vinh Sơn Vinh Lễ giỗ (GD Việt - Nga)
- LH Phêrô Nguyễn Văn Sự mới qua đời tại Việt Nam (Phạm Việt Khiết)

TÔNG HUẤN

Tông Huấn Amoris Laetitia của Đức Thánh Cha Phanxicô...(tiếp theo số 355)

... Thánh Phaolô quả quyết rằng lòng yêu thương "không tìm tư lợi" cũng không "tìm điều của riêng mình". Cùng một ý tưởng này đã được phát biểu trong một đoạn văn khác: "Mỗi người đừng tìm lợi ích cho riêng mình, nhưng hãy tìm lợi ích cho người khác" (Pl 2:4). Thánh Kinh nói rõ rằng phục vụ người khác cách quảng đại thì cao quý hơn yêu chính mình. Yêu mình chỉ quan trọng như một điều kiện tiên quyết về tâm lý để có thể yêu người khác: "Xấu với bản thân thì tốt với ai được? Ngay cả với tài sản của mình, nó cũng không được hưởng. Không ai tệ hơn kẻ làm hại chính mình, và đó là công trả cho sự gian ác của nó" (Hc 14:5-6).

102. Thánh Tôma Aquinô giải thích rằng "Đôi với đức ái, ước muốn yêu thương thích đáng hơn ước muốn được yêu thương" (110); thực vậy, "các bà mẹ, những người yêu thương nhiều nhất, tìm cách yêu thương hơn được yêu thương" (111). Thành thử, lòng yêu thương có thể vượt quá và tràn quá các đòi hỏi của công bình, "không mong được đền trả điều gì" (Lc 6:35), và lòng yêu thương lớn nhất có thể dẫn ta tới "hy sinh mạng sống mình" cho người khác (xem Ga 15:13).
(Còn tiếp)